

Obsah tohoto čísla:

Zlevní vášně a podraží rozum? /Laureatus/

Poznámky k reformě našeho dnešního hospodářského mechanismu -
na pokračování /kolektiv autorů/

Laureatus

Z l e v n í v á š n ě a p o d r a ž í r o z u m ?

Mezinárodní rozpory se ostře vyhraňují a vzrůstá nebezpečí nové války. Ne jakékoliv války, ne lokální války někde na periferii kontinentů, nýbrž války v samém centru nejvyspělejší části světa, zahrnujícím Evropu, Severní Ameriku, Středomoří a Dálný východ - všechny neuregické body, do nichž se koncentrovala již minulá světová válka. Hrozící raketový a jaderný konflikt by přeměnil celou tuto oblast v ruiny a spáleniště bez života. Naději na vyvážnutí by měly snad jen méně vyvinuté oblasti Asie, Afriky, Austrálie a Latinské Ameriky, vysunuté na okraj hlavního střetu. Odtud by se musela znovu po staletí vyvíjet nová lidská civilizace, aby byl život na naší planetě zachráněn. A to by se podařilo jen tehdy, že by celá zemská atmosféra nebyla nenapravitelně otrávena, zničena. Kultura antiky, gotiky, renesance, baroka, romantismu, klasicismu i modernismu, architektonické skvosty, vzácné knihovny, muzeální sbírky, výtvarné galerie vyspělých zemí by vzaly za své. Celá jedna lidská rasa "bílých" by se navzájem vyvraždila. A není jisté, zda by s sebou nestrhla do propasti nebytí i ostatní lidská pleмена nebo aspoň jejich část.

Je to děsivé zjištění, avšak je nepopiratelným faktem, že jadernou záhubou hrozí světu právě nejvyspělejší část lidstva, honosící se svou civilizací, vzdělaností, kulturou, svým rozhodujícím přínosem celkovému vzestupu humanity až po pronikání do kosmu. Pro nás Evropany je strašné pomyšlení, že bychom měli svůj kontinent s jeho neopakovatelnou tváří prostě zničit. A pro nás Čechy je zajisté hrůzoplňná představa, že by měly zaniknout krásy Českého ráje, křivoklátských lesů, Kokořínska, malebného Povltaví, jihočeských rybníků, západočeských lázní, beskydských zákoutí, jihomoravských vinic, hanáckých lánů, že by měla zmizet Praha a další historická města, že by měla nastat definitivní tečka za našimi tisíciletými národními dějinami.

A přece tomu není tak dávno, co se národy a vlády ujišťovaly svou vůlí a odhodláním žít v míru, respektovat se navzájem, spolupracovat v rozvoji materiálních a kulturních statků, řešit spory jednáním a do-